

**ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİNE DAYALI DESTEKLEME VE YETİŞTİRME
KURSLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ: BİR NİTEL ARAŞTIRMA**
EVALUATION OF SUPPORTING AND TRAINING COURSES BASED ON TEACHER
PERSPECTIVES: A QUALITATIVE STUDY

Işıl AKTAŞ

Okul Müdürü; MEB; isilaktas26@gmail.com; <https://orcid.org/0009-0001-9562-4689>

İsmail DUYGULU

Müdür Yardımcısı; MEB; duygulu1982@gmail.com; <https://orcid.org/0009-0000-7306-1881>

Numan KÖSEER

Müdür Yardımcısı; MEB; numankoseer03@gmail.com; <https://orcid.org/0009-0006-1250-9252>

İbrahim DUYGULU

Müdür Yardımcısı; MEB; ibrahimduygulu@hotmail.com; <https://orcid.org/0009-0005-1706-2712>

Mehmet Ali DOLAMAÇ

Müdür Yardımcısı; MEB; mehmetalidolamac@gmail.com; <https://orcid.org/0009-0009-1325-5815>

Fatma DUYGULU

Uzman Öğretmen; MEB; fatmaduygulu52@gmail.com; <https://orcid.org/0009-0001-8674-0258>

ÖZET

Destekleme ve yetiştirme kursları, Millî Eğitim Bakanlığı tarafından devlet okullarında eğitim görmekte olan öğrencilerin akademik başarılarını artırmak, eksikliklerini gidermek için tasarlanmış ücretsiz eğitim programlarıdır. Ancak, bu kursların etkililiği ile ilgili birtakım problemler vardır. Öğretmenler, doğrudan sınıf içi deneyimlerine dayanarak kurslar hakkında önemli bilgiler sağlayabilirler. Bu nedenle bu çalışma kapsamında öğretmenlerin destekleme ve yetiştirme kurslarına ilişkin görüşlerinin belirlenmesi hedeflenmiştir. Bu çalışma, nitel araştırma yöntemi kullanılarak yürütülmüş olup, 30 öğretmenle yapılan yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla gerçekleştirilmiştir. Bulgular, öğrencilerin destekleme ve yetiştirme kurslarına katılımının nispeten istikrarlı olmakla birlikte düşük kaldığını ortaya koymuştur. Çalışmada öğrenci devamsızlığı, kurslara karşı ilgisizlik, kaynak sıkıntısı ve yetersiz öğretmen mevcudiyeti gibi zorluklar vurgulanmıştır. Ayrıca çalışma, öğretmenler arasında ders ücretlerinden memnuniyet konusunda bölünmüş bir görüş olduğunu göstermiştir. Önerilen çözümler arasında okul-aile iş birliğinin geliştirilmesi, sürekli kaynak desteği sağlanması ve motive olmuş öğrencilerin seçici olarak kursa kaydedilmesi yer almaktadır. Araştırmanın bulguları, destekleme ve yetiştirme kurslarının etkinliğini artırmak ve eğitim politikalarını iyileştirmek için değerli bir yol haritası sunmaktadır. Ancak katılımcıların sadece öğretmenlerden oluşması, öğrencilerin bakış açısını veya diğer paydaşların perspektifini tam olarak temsil etmediğinden, bu durum çalışmanın bir sınırlılığı olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Destekleme ve yetiştirme kursları, öğretmen görüşleri, ilköğretim okulları, eğitimde eşitsizlik, eğitim sistemi

ABSTRACT

Supporting and training courses are free educational programs designed by the Ministry of National Education to improve academic achievements and address student deficiencies in public schools. However, there are several problems with the effectiveness of these courses. Teachers can provide important course information based on their direct classroom experiences. For this reason, this study aims to determine teachers' views on supporting and training courses. This study was conducted using qualitative research methodology and was carried out through semi-structured interviews with 30 teachers. The findings revealed that students' participation in supporting and training courses was relatively stable but remained low. Challenges such as student absenteeism, lack of interest in the courses, shortage of resources, and insufficient teacher availability were emphasized in the study. The study also showed a divided opinion among teachers on satisfaction with tuition fees. Among the proposed solutions are improving school-family collaboration, providing continuous resource support, and selective enrollment of motivated students. The study's findings provide a valuable roadmap for enhancing the effectiveness of supporting and training courses and improving educational policies. However, it's essential to acknowledge that the study's limitation stems from its exclusive focus on teachers as participants, which may not fully represent the perspectives of students or other stakeholders.

Keywords: Supporting and training courses, teachers' opinions, secondary schools, inequality in education, education system

GİRİŞ

Eğitim, bir ülkenin insan sermayesini güçlendiren ve toplumsal kalkınmayı sağlayan temel bir unsurdur. Günümüz modern dünyasında, tüm ülke vatandaşlarına eğitim kalitesini artırmak ve herkes için eşit eğitim fırsatları sunmak, refah devleti ilkesinin kaçınılmaz bir gereğidir (Sarier, 2010). Türkiye Anayasası, devletin tüm vatandaşlara eşit eğitim fırsatları sağlama yükümlülüğünü vurgulamaktadır. Ayrıca, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi eğitimi tüm bireyler için temel bir insan hakkı olarak kabul etmektedir (Sağlam, 2019). Ancak, her öğrencinin farklı öğrenme hızına ve ihtiyaçlarına sahip olduğu unutulmamalıdır. Bazı öğrenciler, geleneksel sınıf ortamlarında beklenen başarıyı elde etmekte zorlanabilir ve ek destek ve eğitime ihtiyaç duyabilirler. Öğrencinin beklenen başarıyı elde edemediği durumlarda tamamlayıcı eğitime ihtiyaç duyması nedeniyle boşluğu doldurmak için bazı destek ve eğitim kursları düzenlenmektedir (Demirel, 2020).

Destekleme ve Yetiştirme Kursları (DYK), 2014-2015 öğretim yılında öğrencilerin eğitimlerinde ortaya çıkan eksiklikleri gidermek amacıyla başlatılmıştır. DYK, örgün ve yaygın eğitim kurumlarında öğrenim gören öğrencilere, okullarda sunulan müfredata uygun biçimde ve eksiklerin giderilmesi amacıyla açılan kurslardır (MEB, 2015). DYK'ların kurulması ve faaliyetleri, milli eğitim müdürlüklerinde çalışan komisyonlarca belirlenmektedir. 2015-2016 eğitim yılında DYK'lara yaklaşık 9 milyon kişi başvurmuş ve yaklaşık 630 bin öğretmen hizmet vermiştir (MEB, 2015).

Bu kadar geniş katılımın sağlanması, DYK'larının önemini göstermektedir. Ancak, bu kursların etkinliği ve işleyişi hakkında bazı sorunlar da mevcuttur (Aydın ve diğerleri, 2023). Bu nedenle, DYK'ların öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılaması için daha derinlemesine bir değerlendirme yapılması önemlidir. Öğretmenlerin DYK hakkındaki görüşlerini almak, bu kursların tasarımı, uygulanması ve etkililiği üzerine önemli bir içgörü sağlayabilir. Öğretmenler, doğrudan sınıf içi deneyimlerine dayanarak bu kursların güçlü yanlarını ve zayıflıklarını değerlendirebilirler. Bu nedenle bu çalışma kapsamında, öğretmenlerin DYK'ya ilişkin görüşlerinin incelenmesi hedeflenmiştir.

İlgili Literatür

DYK, öğrencilerin akademik başarılarını artırmak ve eksikliklerini gidermek amacıyla önemli bir eğitim aracı olarak değerlendirilebilir. DYK'lara yoğun katılım, eğitimdeki önemli bir ihtiyacın karşılanmasına işaret etmektedir. Öğretmenlerin görüşlerini anlamak, bu kursların geliştirilmesi ve iyileştirilmesi için önemli bir adımdır. Bu nedenle, literatürde bu kurslarla ilgili öğretmen görüşlerine odaklanan bir dizi çalışma mevcuttur.

Ünsal ve Korkmaz (2016) tarafından yapılan çalışmada, DYK katılım konusunda öğretmenlerin gözlemleri incelenmiştir. Araştırmanın sonuçlarına göre, öğretmenler, Millî Eğitim Bakanlığı'nın devamsızlık konusundaki düzenlemelerine rağmen, öğrencilerin kurslara devam etmede isteksiz olduklarını belirtmişlerdir. Bu durum, DYK amaçlarının tam olarak gerçekleştirilmesini engelleyen bir sorun olarak ortaya çıkmaktadır. Bu nedenle, devamsızlıkla mücadele ve öğrencilerin kurslara düzenli olarak katılımını teşvik etme konularında etkili stratejiler geliştirilmesi önemlidir.

Dönmez, Pekcan ve Tekçe (2016) ile Göksu ve Gülcü (2016) tarafından yapılan çalışmalarda, DYK'larda eğitim materyalleri ve fiziki şartlar konusunda eksiklikler olduğu belirlenmiştir. Eğitim paydaşlarının geri dönüşlerine göre, kursların amaçlarıyla örtüşmeyen materyallerin kullanılması ve teknolojik eksiklikler bu kursların etkinliğini azaltmaktadır. Eğitim Bilişim Ağı (EBA) gibi çevrimiçi platformlar, destekleme ve yetiştirme kurslarının problemlerini çözmeye yönelik olarak önemli bir adım olarak görülmektedir, ancak henüz eksiklikleri tam olarak giderememiştir.

Canpolat ve Köçer (2017) DYK hakkında 15 tane Sosyal Bilgiler öğretmenin görüşlerini incelediği çalışmada genel olarak kursların faydalı olduğunu ancak öğrenci katılımının düşük olduğunu, velilerin ve öğrencilerin kurslar hakkında yeterli bilgiye sahip olmadığını belirtmişlerdir. Öğretmenler ayrıca, kursa katılan öğrencilerde olumlu bir iletişim ortamının oluşturulmasının ders ve sınav başarısını artırdığını ve sosyal gelişime katkı sağladığını belirtmişlerdir.

DYK, öğrencilerin akademik başarılarını artırmak için önemli bir araç olmasına rağmen, çeşitli problemlerle karşı karşıyadır. Bu sorunların çözümü için daha fazla araştırma ve müdahale gerekmektedir. Öğretmenler, destekleme ve yetiştirme kurslarının uygulanması sürecinde doğrudan deneyim sahibidirler. Dolayısıyla, öğretmenlerin görüşleri, kursların güçlü ve zayıf yönlerini belirlemek için son derece değerlidir. Bu görüşler, kursların etkinliğini artırmak ve öğrencilerin akademik başarılarını desteklemek için kullanılabilir. DYK ile ilgili öğretmen görüşlerini içeren araştırmaların çoğu belirli bölgelerde gerçekleştirilmiştir. Destekleme ve yetiştirme kurslarının yerel bağlama göre değişebileceği unutulmamalıdır. Bu nedenle bu araştırma kapsamında destekleme ve yetiştirme kursları hakkında öğretmen görüşlerinin belirlenmesi hedeflenmektedir. Bu amaç kapsamında aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır.

- İlköğretim okullarındaki destekleme ve yetiştirme kurslarında öğrencilerin derse katılımına dair öğretmen görüşleri nelerdir?
- İlköğretim okullarında düzenlenen destekleme ve yetiştirme kursları, belirlenen hedeflere uygun bir şekilde mi gerçekleştirilmektedir? Bu konuda öğretmen görüşleri nelerdir?
- İlköğretim okullarındaki destekleme ve yetiştirme kurslarında karşılaşılan sorunlara ilişkin öğretmen görüşleri nelerdir?
- İlköğretim okullarındaki destekleme ve yetiştirme kurslarında yaşanan sorunların çözümüne yönelik öğretmenlerin önerileri nelerdir?
- İlköğretim okullarındaki destekleme ve yetiştirme kurslarına katılan öğretmenler, aldıkları ücreti yeterli bulmakta mıdır?

YÖNTEM**Araştırmanın Modeli**

Bu araştırma nitel desende oluşturulmuştur. Nitel araştırma, gözlem, görüşme ve belge analizi gibi nitel veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı, algıların ve olayların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir biçimde ortaya konmasına yönelik nitel bir sürecin izlendiği araştırma olarak tanımlanabilir (Ulaşkın, 2019). Nitel araştırma yöntemi, katılımcıların deneyimlerini, görüşlerini, duygularını ve algılarını daha derinlemesine anlamak için kullanılır. DYK konusundaki öğretmen görüşlerini anlamak için nitel araştırma yöntemi tercih edilmiştir.

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu Eskişehir ili Tepebaşı ilçesinde bulunan ilköğretim okulu öğretmenleri oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemi ise basit seçkisiz yöntem ile oluşturulmuş olup, 30 öğretmen ile görüşme yapılmıştır. Katılımcılara ilişkin bilgiler Tablo 1’de ayrıntılı olarak verilmiştir.

Tablo 1. Katılımcıların özellikleri

Katılımcı	Cinsiyet	Yaş	Kıdem
K1	Erkek	31	11
K2	Erkek	55	30
K3	Kadın	32	14
K4	Erkek	34	20
K5	Erkek	51	22
K6	Erkek	53	26
K7	Kadın	48	25
K8	Erkek	36	13
K9	Erkek	45	24
K10	Erkek	45	22
K11	Erkek	37	11
K12	Erkek	52	30
K13	Kadın	35	14
K14	Erkek	36	19
K15	Erkek	53	22
K16	Erkek	50	25
K17	Erkek	33	13
K18	Erkek	51	26
K19	Kadın	37	17
K20	Erkek	39	18
K21	Erkek	52	23
K22	Erkek	53	26
K23	Kadın	49	25
K24	Erkek	37	14
K25	Erkek	46	23
K26	Erkek	45	22
K27	Erkek	38	10
K28	Erkek	50	23
K29	Kadın	34	12
K30	Erkek	36	10

Veri Toplama Aracı

Araştırmanın veri toplama aracı, yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmacı tarafından hazırlanan beş soru, belirlenen otuz öğretmene yöneltilmiştir. Bu görüşme formu, öğretmenlerin DYK ile ilgili deneyimlerini, görüşlerini ve önerilerini derinlemesine anlamak için tasarlanmıştır.

Verilerin Analizi ve Yorumlanması

Bu araştırmada nitel araştırma yaklaşımı benimsenmiş ve verilerin analizi için içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. İçerik analizi, bir araştırma çalışmasında kullanılan metin veya verilerin sistematik olarak incelenmesi ve anlamlı desenlerin, temaların veya kategorilerin ortaya çıkarılması sürecidir (Hsieh ve Shannon, 2005). Bu yöntem genellikle nitel araştırmalarda kullanılır ve araştırmacının belirli bir araştırma sorusuna yönelik derinlemesine anlayış elde etmesine yardımcı olur.

Analiz sürecinde, öncelikle görüşme kayıtları ve yazılı formlar deşifre edilmiş ve çözümlenmiştir. Öğretmenlerin görüşlerinin yer aldığı doğrudan alıntılara da yer verilmiştir. İçerik analizi sonucunda öğretmenlerin görüşleri önce temalara, ardından alt temalara ayrılmıştır. Bu çalışmada, nitel bir araştırma yöntemi kullanılmasına rağmen frekans ve yüzde gibi nicel veri analizi teknikleri de kullanılmıştır. Araştırmada, katılımcıların verdiği yanıtları belirli kategorilere ayırarak her kategori için frekansları hesaplamış ve bu frekansların yüzdelerini belirlemiştir. Bu yaklaşım, katılımcıların ifadelerini ve araştırmanın sonuçlarını sayısal olarak sunmayı mümkün kılmıştır. Bu şekilde, nitel verilerin daha somut bir şekilde sunulması ve anlaşılması sağlanmıştır.

BULGULAR VE YORUM

Bulgular, her bir araştırma sorusuna odaklanarak ve her bir sorunun cevabı ayrı ayrı incelenerek sunulmuştur.

İlköğretim okullarındaki destekleme ve yetiştirme kurslarında öğrencilerin derse katılımına dair öğretmen görüşleri nelerdir?

Destekleme ve yetiştirme kurslarında öğrencilerin derse katılımı hakkında öğretmen görüşleri incelenmiştir. Buna dair bulgular Şekil 2’de sunulmuştur. Formun Üstü

Tablo 2. Destekleme ve yetiştirme kurslarında öğrencilerin derse katılımına ilişkin bulgular

Görüşler	f	%
Katılım yeterlidir.	13	45
Katılım orta ve az seviyededir.	17	55

Tablo 2’deki destekleme ve yetiştirme kurslarında öğrencilerin derse katılımına ilişkin katılımcı görüşlerine göre katılımcıların çoğunluğu (n = 17) katılımın orta ve az seviyede olduğunu ifade etmişlerdir. 13 tane öğretmen ise DYK katılımının yeterli olduğunu söylemiştir. Buna göre, DYK katılım düzeyleri birbirine yakın olsa da katılımın az veya orta derecede olduğu durumlar biraz daha yaygındır. Katılımcıların DYK öğrencilerin derse katılımıyla ilgili kendi ifadelerinden ikisi aşağıda verilmektedir:

“Destekleme ve yetiştirme kurslarında öğrencilerin kimileri kayıtlı oldukları halde kurslara ya çok az katıldılar ya da hiç katılmadılar. Ama yeter sayı vardı. Katılım ders bazlı olup, öğretmene göre farklılıklar göstermektedir. Katılım istenilen düzeyde değildir. İngilizce din ve sosyal bilgilerde düşük seviyelerde olmaktadır.”

“Düzenli olmuştur. Beklenen düzeyde katılım olmuştur.”

İlköğretim okullarında düzenlenen destekleme ve yetiştirme kursları, belirlenen hedeflere uygun bir şekilde mi gerçekleştirilmektedir? Bu konuda öğretmen görüşleri nelerdir?

Destekleme ve yetiştirme kursları amacına uygun bir şekilde yapılıp yapılmadığına dair katılımcı görüşleri Tablo 3’te verilmiştir.

Tablo 3. Destekleme ve yetiştirme kurslarının amaçlarına uygunluğu hakkındaki bulgular

Görüşler	f	%
Amaca uygun bir şekilde yapılmaktadır	18	60
Amaca uygun bir şekilde yapılmamaktadır	12	40

Tablo 3’te DYK amacına uygun bir şekilde yapılıp yapılmadığına dair katılımcı görüşleri ele alınmıştır. Bu sonuçlara göre, katılımcıların çoğunluğu (n = 18) kursların amaca uygun şekilde yapıldığını belirtmiştir, kalan 12 kişi ise aksi yönde ifade etmiştir. DYK’ların amaca hizmet ettiği ifade edilebilir.

İlköğretim okullarındaki destekleme ve yetiştirme kurslarında karşılaşılan sorunlara ilişkin öğretmen görüşleri nelerdir?

Tablo 4’te destekleme ve yetiştirme kurslarında karşılaşılan sorunlara ilişkin katılımcı görüşleri ele alınmıştır.

Tablo 4. Destekleme ve yetiştirme kurslarında karşılaşılan sorunlara ilişkin bulgular

Görüşler	f	%
Devamsızlık	15	50
Kurslara ilgisizlik	7	23
Kaynak Eksikliği	5	17
Öğretmen Eksikliği	3	10

Tablo 4 incelendiğinde, devamsızlık, kurslara ilgisizlik, kaynak eksikliği ve öğretmen eksikliği olmak üzere dört temanın ortaya çıktığı görülmektedir.

İlköğretim okullarındaki destekleme ve yetiştirme kurslarında yaşanan sorunların çözümüne yönelik öğretmenlerin önerileri nelerdir?

Tablo 5’te destekleme ve yetiştirme kurslarında karşılaşılan sorunlar için çözüm önerilerine yönelik katılımcı görüşlerine yer verilmiştir.

Tablo 5. Destekleme ve yetiştirme kurslarında karşılaşılan sorunların çözüm önerilerine ilişkin bulgular

Görüşler	f	%
Okul aile iş birliği artırılmalıdır.	11	36
Kurslar ücretli olmalıdır.	3	8
Sürekli kaynak desteği sağlanmalıdır.	8	26
Öğrenmeyi isteyen öğrencilerin seçilmesi	4	15
İdarecilere ödenen ücret artırılmalıdır.	4	15

Tablo 5 incelendiğinde öğretmenlerin DYK ile ilgili çözüm önerileri okul aile iş birliği, kursların ücretli olması, kaynak desteği, motivasyon, idarecilere ödenen ücretin artırılması temalarını ortaya çıktığı görülmektedir.

İlköğretim okullarındaki destekleme ve yetiştirme kurslarına katılan öğretmenler, aldıkları ücreti yeterli bulmakta mıdır?

Katılımcıların destekleme ve yetiştirme kurslarında aldıkları ücretin yeterliliği konusundaki görüşlerini anlamak amacıyla, araştırma kapsamında katılımcılara yöneltilen soruya ilişkin bulgular Tablo 6’da verilmiştir.

Tablo 6. Destekleme ve yetiştirme kurslarındaki ücret algısı üzerine görüşler

Görüşler	f	%
Yeterli	15	50
Yetersiz	15	50

Tablo 6’da destekleme ve yetiştirme kurslarındaki ücretleri yeterli bulma konusundaki katılımcı görüşleri incelenmiştir. Katılımcıların yarısı öğretmenlere ödenen ücreti yeterli bulurken diğer yarısı yetersiz olduğunu ifade etmiştir.

SONUÇ VE TARTIŞMA

Destekleme ve yetiştirme kurslarına öğrencilerin katılımına ilişkin araştırma sorgusunda, katılımcılar ağırlıklı olarak katılım düzeyinin orta ila düşük olduğunu belirtirken, bazıları katılımın yeterli olduğunu ifade etmiştir. Bu durum, öğrencilerin DYK katılım düzeyleri nispeten benzer olsa da genel katılımın düşük olarak algılandığını göstermektedir. Bu bulgu Ünal ve Korkmaz (2016) tarafından yapılan araştırmanın sonuçlarını destekler niteliktedir. MEB öğrencilerin devamsızlığını engellemek için önlemler olsa da DYK’lara katılımın az olduğu görülmektedir.

Katılımcıların çoğunluğu destekleme ve yetiştirme kurslarının amaçlarına uygun bir şekilde yürütüldüğünü düşünmektedir. Bu durum, destekleme ve yetiştirme kurslarının ağırlıklı olarak amaçlarına hizmet ettiğini göstermektedir. Destekleme ve yetiştirme kurslarının ağırlıklı olarak amaçlarına hizmet ettiğini gösteren bu bulgu, Bozbayındır ve Kara (2017) tarafından gerçekleştirilen çalışmadan elde edilen sonuçlarla örtüşmektedir. Bu çalışma, kursların hedeflerine ulaşma ve engelleri aşma konusundaki etkinliğini değerlendirmiş ve destekleme ve yetiştirme kurslarının öğretmen, öğrenci ve veli bakış açılarından incelenerek amaçlarıyla uyumunu göstermiştir. Bu bulgular, destekleme ve yetiştirme kurslarının genel olarak amaçlarına uygun bir şekilde yürütüldüğünü ortaya koymaktadır.

Destekleme ve yetiştirme kurslarında sıklıkla karşılaşılan devamsızlık, derslere ilgisizlik, kaynak sıkıntısı ve öğretmen eksikliği gibi zorluklar, katılımcıların çoğunluğu tarafından vurgulanmıştır. Bu bulgular, öğrencilerin DYK’da devamsızlık yapmaları, derslere ilgi göstermemeleri, kaynak sıkıntısı yaşamaları ve öğretmen eksikliği çekmeleri gibi sorunlara işaret etmektedir. Kazak ve Keskin (2020) tarafından yürütülen çalışmada, ortaokullardaki DYK’ya katılan öğrencilerin görüşlerini keşfetmeyi amaçlamıştır. Fenomenolojik bir çalışma olan bu araştırma, katılımcıların çoğunluğunun devamsızlık, kurslara ilgisizlik, kaynak sıkıntısı ve öğretmen sıkıntısı gibi konulara vurgu yaptığı belirtilmiştir.

Araştırmada “Destekleme ve yetiştirme kurslarında karşılaşılan sorunlar için çözüm önerileriniz nelerdir?” sorusu yöneltilmiş ve katılımcılar tarafından “Okul-aile iş birliğinin artırılması, sürekli kaynak desteği sağlanması ve öğrenmeye istekli olan öğrencilerin seçilmesi” şeklinde ifade edilmiştir. Keskin ve Kazak (2020) tarafından yapılan çalışma, destekleme ve yetiştirme kurslarında karşılaşılan sorunlar için çözüm önerilerini desteklemektedir. Araştırmada, okul-aile iş birliğinin artırılması, sürekli kaynak desteği sağlanması ve öğrenmeye istekli olan öğrencilerin seçilmesi gibi önemli çözüm önerileri üzerinde durulmuştur.

Araştırmada “Destekleme ve yetiştirme kurslarında aldığınız ücreti yeterli buluyor musunuz?” sorusu yöneltilmiş ve katılımcıların yaklaşık eşit oranda “evet, yeterli buluyorum” ve “hayır, yetersiz buluyorum” şeklinde cevapladığı görülmüştür. Bu sonuçlar, öğretmenlerin bu kurslardan aldıkları ücretler konusunda bölünmüş bir görüşe sahip olduğunu göstermektedir; yarısı memnun iken diğer yarısı memnun değildir. Bunun nedeni olarak öğretmenlerin kişisel finansal durumları arasındaki farklılık gösterilebilir. Bir öğretmen için ücret yeterli olabilirken, diğer bir öğretmen için yetersiz olabilir. Öğretmenler, aldıkları ücretin iş yüklerine ve sorumluluklarına oranını değerlendirebilirler. İş yükü fazla olan öğretmenler, ücretlerinin yetersiz olduğunu düşünebilirler. Öğretmenlerin çalıştıkları alan farklı olmasına rağmen aynı ücreti almaları ücret konusunda değerlendirmelerini etkilemiş olabilir. Sonraki araştırmalarda “neden böyle düşünüyorsunuz?” şeklindeki soru, öğretmenlerin neden yarısının ücretin yeterli olduğunu düşündüğünü ve diğer yarısının ise yetersiz bulduğunu anlamak için önemli bir soru olacaktır. Bu şekilde, katılımcıların farklı bakış açıları ve deneyimleri hakkında daha derinlemesine bilgi elde edilebilir.

Destekleme ve yetiştirme kurslarıyla ilgili gelecekte yapılacak araştırmalar için öneri olarak, bu kurslarda başarılı bir şekilde uygulanabilecek yöntemlerin ve stratejilerin belirlenmesine odaklanılması önerilebilir. Özellikle, öğrenci devamsızlığını azaltmak, derslere ilginin artırılması, kaynak sıkıntısını gidermek ve öğretmen eksikliğini gidermek gibi sorunlara yönelik etkili çözümler üzerinde durulabilir. Ayrıca, bu kurslardan yararlanan öğrencilerin akademik başarıları üzerindeki etkilerini değerlendirmek için uzun vadeli takip çalışmaları yapılabilir. Bu şekilde, destekleme ve yetiştirme kurslarının etkinliği ve verimliliği hakkında daha derinlemesine bir anlayış sağlanabilir.

KAYNAKÇA

- Aydın, E., Özlük, İ., Zeybek, A., Köker, Y., Donat, M. ve Yüksel, E. C. (2023). İlköğretim okullarında destekleme ve yetiştirme kurslarına ilişkin öğretmen görüşleri. *Social Sciences Studies Journal*, 9(108), 5804-5817.
- Bozbayındır, F. ve Kara, M. (2017). Destekleme ve yetiştirme kurslarında (dyk) karşılaşılan sorunlar ve öğretmen görüşleri temelinde çözüm önerileri. *Sakarya University Journal of Education*, 7(2), 336-349.
- Canpolat, U. ve Köçer, M. (2017). Destekleme ve yetiştirme kurslarının TEOG bağlamında sosyal bilgiler öğretmenlerinin görüşlerine dayalı olarak incelenmesi. *Anadolu Journal of Educational Sciences International*, 7(1), 123-154.

- Demirel, H. (20209). *İlkokullarda yetiştirme programına yönelik öğretmen görüşleri*. Tezsiz yüksek lisans projesi, Pamukkale Üniversitesi, Denizli.
- Dönmez, İ., Pekcan, N. ve Tekçe, M. (2016). Destekleme ve yetiştirme kurslarının yönetici, öğretmen ve öğrenci görüşlerine göre değerlendirilmesi. 25. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi. Antalya
- Göksu, İ. ve Gülcü, A. (2016). Ortaokul ve liselerde uygulanan destekleme kurslarıyla ilgili öğretmen görüşleri. *Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(1), 153-171.
- Hsieh, H. F., & Shannon, S. E. (2005). Three approaches to qualitative content analysis. *Qualitative health research*, 15(9), 1277-1288.
- Kazak, E., ve Keskin, A. (2020). Hafta içi uygulanan destekleme ve yetiştirme kurslarına ilişkin öğrenci görüşleri: Fenomenolojik bir çalışma. *Cumhuriyet Uluslararası Eğitim Dergisi*, 9(3), 820-844.
- MEB. (2015). Destekleme ve Yetiştirme Kursları e-Kılavuzu. https://www.meb.gov.tr/sinavlar/dokumanlar/2015/kilavuz/dyk_klavuzu_2015_2016.pdf
- Sağlam, F. (2019). İnsan hakları evrensel bildirgesi'nde tüm hak ve özgürlüklere yönelik kurallar üzerine bir deneme. *Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Araştırmaları Dergisi*, 25(2), 1236-1252.
- Sarier, Y. (2010). Ortaöğretime giriş sınavları oks-sbs ve pisa sonuçları ışığında eğitimde fırsat eşitliğinin değerlendirilmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(3), 107-129.
- Ulaşkın, Ş. (2019). Akademisyenlerin perspektifinden çalışmanın anlamı: Fenomenolojik bir araştırma. *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 6(5), 84-98.
- Ünsal, S. ve Korkmaz, F. (2016). Destekleme ve yetiştirme kurslarının işlevlerine ilişkin öğretmen görüşlerinin incelenmesi. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 13(2), 87-118.